

bl. a., at det er den daarligste Huslejelov, der har ligget paa Tingets Bord. Det kan da i hvert Fald kun være set fra et udpræget hysterisk Husejerstandpunkt. For mig staaer det saaledes, at denne Lov giver Husejerne fuldt ud, hvad der tilkommer dem. Alle disse Beklagelser fra Husejerne har i Virkeligheden ikke noget paa sig, og naar det ærede Medlem henviste det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) til, naar han næste Gang fik Ordet, at gentage den svenske Præsts Udtalelse: Græder ikke Børnlille, det turde være Løgn alt sammen, saa vil jeg anbefale det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), naar han næste Gang taler om Husejere, og det muligvis er lykkedes ham at fremkalde nogen Rørelse over Husejernes haarde Lod, da selv at benytte sig af den svenske Præsts Udtalelse og sige: Græder ikke, Børnlille, det turde være Løgn alt sammen.

Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa en nærmere Imødegaaelse af alle det ærede Medlems Paastande. Vi staaer overfor den Situation, at vi maa tage Lovforslaget, som det er, og der er derfor efter min Mening ikke nogen særlig Grund til nu at optage en stor Debat med det ærede Medlem om de stakkels Husejeres haarde Kaar.

Det ærede Medlem lyste efter en Lov, der kunde udligne Lejeforholdene, saaledes at vi ikke fik to Slags Lejer, nemlig en høj i de nye Ejendomme og en lavere i de gamle Ejendomme. Dette er et meget vigtigt Spørgsmaal, og et Spørgsmaal, som ogsaa jeg mener maa løses; men det er sikkert saa vanskeligt, at det ikke lader sig løse paa en Studs, thi Meningerne herom staaer ganske overordentlig skarpt mod hinanden med Hensyn til, *hvorledes* Spørgsmaalet skal løses. Sagen kræver derfor meget grundige Overvejelser, og disse Overvejelser er i Gang flere Steder, ved jeg, bl. a. ogsaa i Boligkommissionen. Jeg haaber, det i Løbet af nogen Tid skulde kunne lykkes os at fremkomme med et brugeligt Forslag til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Udtalelsen om, at den nuværende Huslejelovgivning skulde forhindre Nybyggeri, vil jeg betegne som en blot og bar Paastand, der ikke kan belægges med noget som helst virkeligt Bevis. Det er helt andre Aarsager, der har bevirket, at der bygges for lidt, Aarsager, som det ærede Medlem sikkert meget godt kender, og som jeg derfor heller ikke skal komme ind paa. Jeg nøjes med at hævde den modsatte Anskuelse, at det er ikke den nuværende Huslejelovgivning, der har bevirket Standsningen i Byggeriet. Det

ærede Medlem maa jo for øvrigt vide, at Loven ikke gælder for Fastsættelse af den første Husleje i Nybygninger, saa at der altsaa ikke er noget til Hinder for, at en Mand, der opfører en Ejendom, kan fastsætte en Leje, som kan forrente Ejendommen, saa kan man ikke med nogen som helst Ret sige, at Loven hindrer Byggeri.

Endnu en lille Bemærkning vil jeg gøre til det ærede Medlem. Han skildrede den Husejer, der skulde leve af en lille Kapital, han havde anbragt i Ejendomme. Det er netop det, der har været Ulykken, at der har været saa mange, der har anbragt en lille, endogsaa en meget lille, Kapital i nogle Huse, som de har skullet leve af, en Kapital, af hvis Renter de under andre Omstændigheder ikke kunde leve. Dette har bidraget betydeligt til, at vi maatte have en Huslejelovgivning, og til, at der blandt Lejerne har rejst sig en betydelig Harme mod Husejerne, idet disse paa Grund af Kapitalens Lidenhed har maattet iværksætte en Udbygning af Lejerne for at faa meget mere ud af Pengene, end man kunde faa, hvis man havde dem anbragt paa anden Maade.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) Udtalelser om de frivillige Overenskomster, og jeg kan aldeles ikke billige den Maade, hvorpaa det ærede 6te Medlem for Maribo Amt søgte at harcellere over disse Udtalelser. Disse frivillige Overenskomster er en meget farlig Ting, navnlig i en Tid, hvor der er en Del Mennesker, som ikke rigtig ved, hvad de skal gøre med deres Penge, og som er rede til at give hvad som helst for at faa en Lejlighed eller for at faa Lov at beholde den, de har; desuden virker de uvilkaarlig til en Højnelse af hele Huslejeniveauet, som vi fra vor Side ikke mener bør finde Sted. Det er endda ikke saa meget de Tilfælde, hvor en Lejer ikke kan værges sig overfor en Husvært mod at gaa frivillig med, jeg tænker paa, skønt der ogsaa er adskillige af dem; der er adskillige Husejere, der langt fra er kræsne i Valget af Midler til at faa Lejere til at gaa frivillig med til en Overenskomst. Jeg var forleden Dag oppe paa Byfogedens Kontor. Da kom der en Dame, der vilde have Byfogeden til at komme og lukke op for hendes W. C. Det havde Værten lukket, fordi hun ikke vilde gaa med til en Huslejeforhøjelse. Saa-danne Midler er det altsaa, Husværterne benytter. Byfogeden maatte beklage, at at han ikke kunde gøre noget, for der var, saa vidt jeg forstod, ingen skriftlig Kon-